

opusdei.org

Sveti Josemaria naučio me kako raditi s ljubavlju

26.lipnja 1975.godine Ana Lorente zadesila se u središtu Opusa Dei i snimila seriju zadnjih fotografija svetog Josemarije.

25.06.2015.

1965., Ana Lorente došla je u Rim raditi i to na zahtjev svetog Josemarije. Medicinska sestra po zanimanju, također je specijalizirala i fotografiju. Deset

je godina slikala različite događaje, susrete i velika druženja koja je sveti Josemaria imao u to vrijeme. 26.lipnja 1975.godine zadesila se u središtu Opusa Dei i snimila seriju zadnjih fotografija svetog Josemarije.

Možete li nam reći neke detalje tog 26.lipnja 1975.godine i Vaša sjećanja toga dana?

Radila sam u foto-laboratoriju s nekim tehničarima kada je u 12:30 zazvonio telefon: hitan poziv tražeći da odmah dođem. Ispričavajući se, ispratila sam tehničare rekavši da je nešto iskrsnulo.

Kada sam zapitala što se dogodilo, čula sam vijest: Otac je upravo umro, otišao je u nebo. Um mi se zablokirao. Mjesto gdje sam radila bilo je jako blizu mjesta gdje je sveti Josemaria živio i svi drugi koji su živjeli u toj kući već su čuli vijest i došli su u laboratorij gdje sam radila

na gomili fotografija snimljenih na posljednjem putovanju svetog Josemarije u Venezuelu, jer smo pripremali publikaciju o katehezama koje je dao u Latinskoj Americi 1974.godine. Na trenutak, ništa od svega toga nije mi imalo smisla...

Tko Vas je zamolio da tog trenutka slikate svetog Josemariju?

Don Alvaro je nazvao i zamolio da dođemo i slikamo u crkvi Naše Gospe od Mira gdje su položili tijelo svetog Josemarije – tamo su se već ljudi molili. Njegovo je lice sjalo i mogao se mjeriti mir koji je prenosio.

Bilo je općenito vrlo teško snimati fotografije Osnivača Opusa Dei jer on nije volio biti u središtu pažnje: nakon tri ili četiri klika kamere, uvijek bi rekao: „dosta je“. Deset sam ga godina slikala. Uvijek bi to završilo indikacijom ili pogledom koji nije ostavljao mjesta za protest.

Ali 26.lipnja bila sam u Našoj Gospi od Mira, snimajući s jedne strane na drugu, i nitko mi nije govorio da prestanem. Bio je to za mene još jedna šok, skupa s osmijehom na njegovom licu. Vidjevši mene i Helenu Serrano (još jednu fotografkinju), don Alvaro nam je rekao: „Otac bi volio da vi slikate ove slike.“ Uvijek sam to znala. Sveti Josemaria imao je povjerenja u nas, ali nikada nisam znala do koje mjere.

Je li sveti Josemaria utjecao na Vaš život?

Reći da je utjecao na moj život bilo bi premalo – sve sam od njega naučila, čak i što se tiče materijalnih detalja bez neke velike važnosti. Nije volio "chapuzas" – odnosno stvari koje se rade bez razmišljanja, bez predanosti, bez ljubavi, obično je govorio. Primjerice, jednom sam nešto brzo učinila u nadi da ću ranije završiti, bez da sam sve pregledala.

Vratio mi je i svojim karakterističnim rukopisom napisao: „Hajdemo ne raditi 'chapuzas' – u tome je 'intringulis' ('bit') naše svetosti.“

Postoji li nešto za što ste osobito zahvalni?

Zahvalna sam mu na njegovoj naklonosti i za primjeren život koji nam je sam pokazivao tjerajući nas da budemo bolji. Primjerice, vezano uz anegdotu koju sam ranije spomenula, jednom kad sam prepravila taj projekt, ponovo mi je pisao, ovoga puta govoreći: „Hvala ti, jako si dobro ovo napravila – znaš kako posvetiti svoj posao.“

Još nešto za kraj?

Budući da je bio Španjolac, nije volio pokazivati ljubav na vidljiv način. Sjećam se jedne prigode kada me je pitao mogu li ga slikati za dokumente. Don Alvaro je došao s njim i malo mu skrenuo pozornost

kako ne bi napravio „lice za kameru“, jer ako predugo budemo sve radili, postao bi ozbiljan. Ali kada smo istu stvar radili za don Alvara, sveti Josemaria bio je taj koji bi mu pričao šale kako bi se ovaj nasmijao.

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/article/sveti-josemaria-naucio-me-kako-raditi-s-ljubavlju/> (3.04.2025.)